

lem for Slagelse (Lange) og et æret Medlem for Odense (Marott) ønskede begge Tunneler for at raade Bod paa Gener ved Passagen over Banerne. Det vil vel erindres, at dette er saa kostbare Foranstaltninger, at man ikke gaar til dem uden tvingende Nødvendighed. Hvad særlig Slagelse Station angaar, var det for nogle Aar siden, da den blev ombygget, foreslaaet, at der skulde lægges en Tunnel der, hvor det ærede Medlem ønsker det, men Udgiften hertil blev strøgen i Landstinget, og jeg tror ikke, det vilde være belejligt i Øjeblikket at optage Forslag derom. Hvad Odense angaar, hænger Spørgsmaalet om at lægge en Tunnel under Rugaardsvejen sammen med Spørgsmaalet om Gennemførelse af Dobbeltspor gennem Fyn. Før dette sidste finder sin Løsning, er det ikke sandsynligt, at det vil lade sig gøre at faa en Tunnel bragt i Orden. — Endelig har det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) berørt et Spørgsmaal, som ofte har været draget frem her, nemlig de kongelige Kommissarier. Det er meget rigtigt, at jeg i Fjor mente, at denne Sag burde ligge, indtil vi vare færdige med Organisationsloven. For saa vidt kunne vi altsaa godt tage den op til Behandling i Aar, men det ærede Medlem vil jo ogsaa vide, at dette er et af de Spørgsmaal, om hvilke der er alt andet end Enighed her i Rigsdagen. Der var det ikke i Jernbanekommissionen, der er det heller ikke i Finansudvalget, og naar man ikke ret vel ved, ad hvad Vej man skal gaa, har det været naturligt, at det foreløbig er blevet ved det gamle. Men jeg har i alt Fald gjort det, at da der senest blev en Stilling som Kommissarius ledig, har jeg ikke besat den men holdt den aaben, netop for ikke at præjudicere noget. Jeg er overhovedet rede til nærmere Forhandling om, hvorledes hele dette Forhold rettest bør ordnes.

Til sidst er der en Del forskelligartede Spørgsmaal, som jeg endnu kortelig skal berøre. Flere ærede Medlemmer have ønsket, at Vejbommene i Københavns Amt skulde nedlægges. Derom skal jeg sige, at noget Tilskud fra Staten til dette Øjemed, skønner jeg ikke, der er Anledning til at yde. Jeg kan ikke se, at Staten har Anledning til at røre ved denne Sag, medmindre der skulde blive Tale om at iværksætte en Tvangsafløsning, saaledes som det i sin Tid skete med Bommene baade paa Fyn og uden for Københavns Amt paa Sjælland, idet der blev vedtaget Love, hvorefter de Indtægter, som hidtil

vare indkomne gennem Bommene, bleve erstattede ved Afgifter, som fordeltes paa Købstæderne og Landdistrikterne efter en vis Norm. Jeg ved ikke, om Tiden er moden til for Københavns Amts Vedkommende at fremtvinge en saadan Afløsning. Det vilde væsentlig sige, at man maatte paalægge Københavns Kommune en Forpligtelse til at erstatte Københavns Amt en Del, endogsaa en væsentlig Del af den Indtægt, som Amtet nu har af Bommene. Jeg tror ikke, at en saadan Tvangsafløsning vilde være belejlig. Det forekommer mig, at den naturlige Fremgangsmaade for at bringe Bomafgifterne til Ophør maa være den, at Amtet indleder Forhandlinger med Københavns Kommune og søger paa venskabelig Vis at faa Spørgsmaalet ordnet. Jeg skal i øvrigt tilføje, at det forekommer mig, at Ulemperne ved disse Bomme egentlig ikke ere saa store, som man undertiden gør dem til. — Et æret Medlem for Odense (Marott) vilde gerne have en Laage lukket op. Ja, om den Ting forhandles der med Odense Byraad. Spørgsmaalet er, hvem der skal betale det Tilsyn, som maatte nødvendiggøres ved Laagens Oplukning. Det drejer sig nok om en 700 Kr. om Aaret, og dem har Odense Kommune ikke Lyst til at rykke ud med. For Statens Vedkommende er der ingen Grund til at gøre det, men det var jo muligt, man kunde komme til det Resultat, at der overhovedet ikke behøves noget Tilsyn. Det skal jeg lade undersøge. — Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) har som sædvanlig talt for et Pakhus ved Havnen. Denne Sag er imidlertid, dermed kan jeg glæde ham, ikke helt død, den ligger for Øjeblikket i Havnekomiteen i Helsingør. Der var mig tilstillet en Plan til Opførelse af et Skur, som jeg ikke har kunnet billige, bl. a. fordi den vilde virke generende for Ud sigten til Kronborg. Hvilke Fordele end Helsingør kan haabe at opnaa af et Pakhus eller et Skur, er der intet, som nogen Sinde vil blive Byen til saa stor Glæde og Gavn som det at besidde den skønneste og stolteste Bygning, som findes i Norden. Jeg har undertiden Fornemmelsen af, at man i Helsingør ikke er ganske paa det rene med, hvilken Skat man ejer i Kronborg, thi saa vilde man sikkert være noget mindre tilbøjelig til at skjule dette monumentale Størværk bag Pakhuse eller til at gnave bort af dets Yderværker. — Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) har talt om Forbindelsen med Sejerø. Jeg skal derom sige, at de mange forskellige